

გერმანული და ქართული სამეცნიერო ტექსტების სტრუქტურა და ფორმატი ინტერკულტურულ ჭრილში

მირანდა გობიანი, გურანდა გობიანი

აკაკი წერეთლის სახელმწიფო უნივერსიტეტი
ქუთაისის უნივერსიტეტი

Gobianimiranda@hotmail.com; gobianiguranda78@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.52340/lac.2022.936>

მეცნიერება, ზოგადად, საკომუნიკაციო პროცესია. მას სჭირდება სპეციალური ენა, რომელიც უნივერსალური ინსტრუმენტია სამეცნიერო საქმიანობაში და ორიენტირებულია შემცნების პროცესზე. სამეცნიერო ტექსტები სამეცნიერო კომუნიკაციის უმნიშვნელოვანესი ნაწილია. ისინი გვაწვდიან დარგობრივ ცოდნას და ხელს უწყობენ სამეცნიერო საზოგადოებას აკადემიური და კვლევითი ურთიერთობების ჩამოყალიბებასა და გამყარებაში. ფორმალურ სამეცნიერო კომუნიკაციას მეცნიერების პოპულარიზაციისა და სამეცნიერო ბაზის განვითარებისა და ხელმისაწვდომობის კუთხით განსაკუთრებული დატვირთვა აქვს. სხვადასხვა სფეროს მეცნიერთა შორის საკომუნიკაციო პრობლემების არსებობამ გაზარდა ინტერესი სამეცნიერო კომუნიკაციის ინტერკულტურული კონტექსტს მიმართ. აღნიშნულ ნაშრომში მეცნიერება განხილულია როგორც საკომუნიკაციო პროცესი და ნაჩვენებია კულტურის ფენომენის გავლენა სამეცნიერო ტექსტების ვიზუალურ ფორმასა თუ სტრუქტურაზე გერმანული და ქართული სამეცნიერო ნაშრომების ფორმალური მახასიათებლების შედარების მაგალითზე.

საკვანძო სიტყვები: სამეცნიერო კომუნიკაცია, ინტერკულტურული კონტექსტი, მაკროსტრუქტურა, სტრუქტურის სტანდარტიზაცია

აკადემიურ ცხოვრებაში უნარს, შექმნა ტექსტი, ცენტრალური ადგილი უკავია. ტექსტი უმთავრესი საკომუნიკაციო საშუალებაა, რომელიც ინარჩუნებს გარკვეულ კულტურულ კოდებს. სხვადასხვა სფეროს მეცნიერთა შორის საკომუნიკაციო პრობლემების არსებობამ გაზარდა ინტერესი სამეცნიერო კომუნიკაციის ინტერკულტურული კონტექსტს მიმართ. აღნიშნულ ნაშრომში მეცნიერება განხილულია როგორც საკომუნიკაციო პროცესი და ნაჩვენებია კულტურის ფენომენის გავლენა სამეცნიერო ტექსტების ვიზუალურ ფორმასა თუ სტრუქტურაზე გერმანული და ქართული სამეცნიერო ნაშრომების ფორმალური მახასიათებლების შედარების მაგალითზე.

აღნიშნულ ნაშრომში მეცნიერება განხილულია როგორც საკომუნიკაციო პროცესი და ნაჩვენებია კულტურის ფენომენის გავლენა სამეცნიერო ტექსტების ვიზუალურ ფორმასა თუ სტრუქტურაზე. ნაშრომში გამოყენებულია ტექსტის ლინგვისტიკის მეთოდები და ტექსტშიდა კრიტერიუმები. ტექსტშიდა კრიტერიუმებში, ამ კონკრეტულ შემთხვევაში, ვგულისხმობთ ტექსტის მაკროსტრუქტურას, მის ფორმალურ აგებულებას.

სტატიაში, ირემ ატასოის მიერ [Atasoy, 2016] ათი გერმნაული სამეცნიერო ტექსტის ანალიზის მაგალითზე, რომლებიც სხვადასხვა დროს, სხვადასხვა პერიოდულ გამოცემაში არის გამოქვეყნებული, განხილულია ათი ქართული

სამენციერო ტექსტი. ატასოის კორპუსის გერმანული ტექსტები 2014-2021 წლებით თარიღდება და მათი მოცულობა 9 - დან 37 გვერდამდე მერყეობს, ხოლო ჩვენ კორპუსში არსებული ათი ქართული სამეცნიერო ტექსტი, რომლებიც სხვადასხვა დარგობრივი ჟურნალიდან არის აღებული, თარიღდება 2019-2020 წლებით და მათი გვერდების რაოდენობა 5-დან 20-მდე მერყეობს.

მეცნიერება, ზოგადად, საკომუნიკაციო პროცესია. მას სჭირდება სპეციალური ენა, რომელიც უნივერსალური ინსტრუმენტია სამეცნიერო საქმიანობაში და ორიენტი-რებულია შემეცნების პროცესზე. მეცნიერების ენას ახასიათებს გამოყენებული ნიშნებისა და სიმბოლოების მნიშვნელობის მკაფიო განსაზღვრისკენ სწრაფვა, ახსნისა და აღწერის წესები, სხვადასხვა თეორიების საფუძველზე ლოგიკური ოპერაციების მკაცრად განსაზღვრული სისტემა, ტერმინოლოგიური სისტემის ჩამოყალიბება და ტექსტების სტრუქტურის სტანდარტიზაცია. სამეცნიერო ტექსტები სამეცნიერო კომუნიკაციის უმნიშვნელოვანების ნაწილია. ისინი გვაწვდიან დარგობრივ ცოდნას და ხელს უწყობენ სამეცნიერო საზოგადოების გარკვეული სეგმენტის აკადემიური და კვლევითი ურთიერთობების ჩამოყალიბებასა და გამყარებას. შემდგარია კომუნიკაცია, თუ საკომუნიკაციო პარტნიორები ერთ ენაზე საუბრობენ. სამეცნიერო კომუნიკაციაზე, ისევე როგორც სხვა საკომუნიკაციო სახეობებზე, დისკურსული და სოციოკულტურული ფაქტორების ზეგავლენა ძალიან ძლიერია, რაც კითხვის ნიშნის ქვეშ აყენებს სხვადასხავა კულტურის მეცნიერთა შორის საერთო ენის არსებობის საკითხს. ინტერკულტურული განსხვავებები სხვადასხვა დონეზე უამრავ დაბრკოლებას ეჯახება, რაც ართულებს სხვადასხვა სფეროს მეცნიერთა ერთობლივ მუშაობას.

ფორმალურ სამეცნიერო კომუნიკაციას მეცნიერების პოპულარიზაციისა და სამეცნიერო ბაზის განვითარებისა და ხელმისაწვდომობის კუთხით განსაკუთრებული დატვირთვა აქვს. სემენოვა/სტრიკერის აზრით, კომუნიკაციის თანამედროვე საშუალებები მაქსიმალურად ადეკვატურად უნდა ასახავდეს შერჩეულ დომენს (საგანს), იყოს დროული, მოქნილი და ამავე დროს მკაფიო, თანმიმდევრული, მასშტაბური და ეფექტური [Semenova/ Stricker, 2007: 62].

ჰაგენპოფი გამოკიცებული ფორმალური სამეცნიერო კომუნიკაციის შემდეგ ფუნქციებს:

- **რეგისტრაცია:** აქ საქმე ეხება მეცნიერთან კონკრეტული კვლევის შედეგის დაკავშირებას, რომელსაც შეუძლია მასზე საავტორო უფლება მოითხოვოს. ერთი მხრივ, ეს ფუნქცია მჭიდრო კავშირშია ინტელექტუალური საკუთრების დაცვასთან, რადგან მისი დაცვა მხოლოდ გამოქვეყნების შემდეგაა შესაძლებელი. მეორე მხრივ, კვლევის შედეგის მეცნიერთან დაკავშირება მისი რეპუტაციაა, რაც, თავის მხრივ, წარმოადგენს მეცნიერების „ვალუტას“. რეპუტაციის სისტემა მეცნიერებაში ფორმალური სამეცნიერო კომუნიკაციის გარეშე მხოლოდ შეზღუდულად იმუშავებს.

- სერტიფიცირება:** მხოლოდ სამეცნიერო დასკვნების გამოქვეყნებით არის შესაძლებელი მისი ხარისხის შემოწმება. ამას, ჩვეულებრივ, აკეთებს ე.წ. peer review, ანუ, დარგის სპეციალისტების მიერ მისი შეფასება რეალურ გამოქვეყნებამდე. ეს ფუნქცია ასევე მჭიდრო კავშირშია მეცნიერების რეპუტაციის სისტემასთან.
- აღქმა:** მეცნიერული კვლევის არსებითი ღირებულებაა იმის შესაძლებლობა, რომ საფუძვლად დაედოს შემდგომ კვლევას. პუბლიკაცია საშუალებას აძლევს სხვა მეცნიერებს იპოვნონ დასკვნები, რომლებიც შეესაბამება მათ სამუშაოს და გამოიყენონ ისინი საკუთარი კვლევის მიზნებისთვის.
- დაარქივება:** ფორმალური სამეცნიერო კომუნიკაციის საშუალებით, ეპოქის მეცნიერული აღმოჩენები ინახება გრძელვადიან პერსპექტივაში და ამგვარად ისინი ხელმისაწვდომი ხდება შთამომავლობისთვის [Hagenhoff/ Seidenfaden/ Ortelbach/ Schumann, 2007:8].

რა თქმა უნდა, ზემოხსენებული ფუნქციების გამოკვეთა მნიშვნელოვანი და საგულისხმოა სამეცნიერო კომუნიკაციის ფორმალურ ნაწილში, თუმცა იცის უნდა აღინიშნოს, რომ მათი განზოგადება რთულია, ისინი შეიძლება შეიცვალოს კულტურის, სამეცნიერო სფეროს მიხედვით, ან დროთა განმავლობაში გაფართოვდეს ახალი და განსხვავებული ფუნქციებით.

ჰაგენჰოფი ასევე გვთავაზობს სამეცნიერო კომუნიკაციის სამიზნე ჯგუფების, მიზნების და საკომუნიკაციო მედიის შემდეგნაირ სტრუქტურირებას [Hagenhoff/ Seidenfaden/ Ortelbach/ Schumann, 2007: 6]:

ცხრილი 1

სამეცნიერო კომუნიკაცია		
	შიდა	გარე
სამიზნე ჯგუფი	<ul style="list-style-type: none"> მეცნიერები (უნივერსიტეტებში და კომპანიებში) სტუდენტები 	<ul style="list-style-type: none"> საჯაროობა დამფინანსებელი
მისაღწევი მიზანი	<ul style="list-style-type: none"> მეცნიერების ფარგლებში ექსპერტებზე ორიენტირებული კომუნიკაციის მხარდაჭერა პრობლემების გადაჭრის გზების შემუშავება კვლევის სფეროებში ახალი მოვლენების იდენტიფიცირება კვლევის შედეგების შემოწმება რეპუტაციის შექმნა მეცნიერთათვის საზოგადოებასთან კომუნიკაციის უფლების მინიჭება მეცნიერული კომუნიკაციის 	<ul style="list-style-type: none"> სამეცნიერო შედეგების გავრცელება ახალგაზრდების მოზიდვა მეცნიერებაში სამიზნე პირებში მეცნიერებისადმი ნდობის გაღვივე მეცნიერების საკმარისი რესურსებით უზრუნველყოფა

მნიშვნელობის გარკვევა		
საკომუნიკაციო მედია (ფორმალურად)	<ul style="list-style-type: none"> მეცნიერული ჟურნალები (ბეჭდური, ონლაინ) კონფერენციის მასალები, მონოგრაფიები, ინტელექტუალური მიღწევების დაცვა პატენტების საშუალებით 	<ul style="list-style-type: none"> მასმედია: ტელევიზია, რადიო ჟურნალები (ბეჭდური, ონლაინ) გამოფენები

ტექსტები დაკავშირებულია კონკრეტულ საკომუნიკაციო სიტუაციებთან, რაც მათ გარე ფორმას და სტრუქტურას დიდწილად განსაზღვრავს. შესაბამისად, კომუნიკაციის ფორმები წარმოიქმნება საკომუნიკაციო სიტუაციიდან და გამოიხატება მახასიათებლებში, რომლებიც ეხება კომუნიკაციის მიმართულებებს და მონაწილეთა შორის კომუნიკაციურ კონტაქტებს. მაგალითად, „პირდაპირი საუბარი“ შეიძლება იყოს დიალოგური, მონოლოგიური, აკუსტიკური, ოპტიკური, დროითი, სივრცითი, ხოლო „წერილი“ შეიძლება იყოს მონოლოგიური, მაგრამ ამასთანავე დროითი და სივრცითი.

სამეცნიერო ტექსტების გარე ფორმის აღწერისთვის მნიშვნელოვანია შემდეგი კრიტერიუმების ინტეგრირება: მასტაბები, სტილი, ტექსტის სტრუქტურა, ტექსტის კომპონენტები, ჩარჩოს სტრუქტურები, ეტიკეტირებული არეალის გრაფიკული სტრუქტურა, არალინგვისტური ელემენტები და ა.შ. [Holz/Bülow, 2016:233-235]. პოლცი ახდენს ტექსტის ტიპების კლასიფიცირებას მათი „სტრუქტურის“ მიხედვით, სადაც ტექსტის ტიპის კლასი აღწერისას პირველ დონედ ასახელებს გარეგანი ფორმისა და სტრუქტურის გათვალისწინების აუცილებლობას:

- მაკროსტრუქტურული კომპოზიციურ-არქიტექტურული დონე, რომელიც შედგება ისეთი ერთეულებისგან, როგორიცაა ტექსტის ნაწილი, აბზაცები, პარაგრაფი და ა.შ.
- შემეცნებითი აქტუალიზაციის დონე, რომლის საგანია ლექსიკური ნომინაციები და სინტაქსურ-სემანტიკური პრედიკაციური სტრუქტურები;
- ფუნქციონალურ-კომუნიკაციური განახლების დონე, რომელიც ეხება კომუნიკაციურ-პრაგმატულ ჩასმას და შეიძლება ფორმულირდეს როგორც თემატური ხაზები, თემატური განვითარება და ა.შ. [Holz/Bülow, 2016: 234].

როგორც სტატიის შესავალ ნაწილში აღვნიშნეთ, საკითხის კვლევის ფარგლებში, შევეცადეთ მოგვეხდინა გერმანული და ქართული სამენციერო ტექსტების ვიზუალური ფორმების შეპირისპირებითი ანალიზი ინტერკულტურულ ჭრილში ირემ ატასოის კვლევის მაგალითზე. აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ ტექსტის სტრუქტურირება დამოკიდებულია სამეცნიერო ნაშრომის ტიპზეც. მაგალითად: თეორიული გამოკვლევების შემთხვევაში მეტწილად საქმე გვაქვს ნაშრომის აგების რამდენიმე საშუალებაზე: დედუქციური, ინდუქციური და შედარებითი, ხოლო ემპირიულ ნაშრომებს მეტწილად სტანდარტული სტრუქტურა აქვთ. გერმანული და

ქართული კორპუსის დარგობრივი ტექსტების მაკროსტრუქტურულ დონეზე შედარებისას განხილული იქნა მხოლოდ შესავლის, ძირითადი ნაწილისა და დასკვნის სტრუქტურული აგებულება შესაბამის შინაარსობრივ კომპონენტებთან ერთად.

ცხრილი 2 - შესავლის აგებულება

შინაარსობრივი კომპონენტი	გერმანული ტექსტი	ქართული ტექსტი
შესავალი, კვლევის ობიექტი	10	10
ნაშრომის მიზანი	10	7
მეთოდები	10	5
მონაცემები	9	4
კვლევის საკითხები	1	3
დარგობრივი ტერმინების განმარტება	2	4
ხედვა ტექსტის სტრუქტურაზე	3	2

როგორც ცხრილიდან N2 ჩანს, შესავალი ნაწილის ფუნქცია ორივე ენაზე არის საგნის გაცნობა და მთლიანი ნაშრომის წარდგენა.

ცხრილი 3 – დასკვნითი ნაწილის აგებულება

შინაარსობრივი კომპონენტი	გერმანული ტექსტი	ქართული ტექსტი
საკუთარი შედეგების შეჯამება	10	10
კვლევის მიზნების აღნიშვნა	-	-
სამომავლო კვლევითი სამუშაოს მითითება	-	3
დისკუსია	9	-
ღია კითხვები	1	3

დასკვნითი ნაწილის მთავარი ფუნქცია ორივე ენიში საკუთარი შედეგების შეჯამებას მოიცავს. დისკუსია ჩვენ მიერ განხილულ ქართული ტექსტების დასკვნით ნაწილში არ არის წარმოდგენილი, მაგრამ გერმანული მხარისთვის მას დიდი მნიშვნელობა აქვს.

მაკროსტრუქტურის შემდგომ კრიტერიუმად ატასოი ტექსტის სტრუქტურას და ავტორის მითითებას ასახელებს.

ცხრილი 4 - ტექსტის სტრუქტურა

ტექსტის სტრუქტურა	
გერმანული ტექსტი	ქართული ტექსტი
შესავალი	შესავალი
მეთოდები	მეთოდები
შედეგები	მთავარი ნაწილი
დასკვნა და დისკუსია	შედეგები დასკვნა

ცხრილი 5 - ავტორის მითითება

სტილისტური მახასიათებლები	გერმანული ტექსტი	ქართული ტექსტი
„მე“ კონსტრუქცია	5	-
„ჩვენ“ კონსტრუქცია	2	5
უპირო ფორმები	10	10
პასივის კონსტრუქციები	10	10

როგორც ვხედავთ, უპირო ფორმები და პასივი ძალიან გავრცელებულია ორივე ენის სამეცნიერო ტექსტში. განსხვავება გვხვდება „მე“ კონსტრუქციის და „ჩვენ“ კონსტრუქციის გამოყენებაში. ავტორის მითითება პირველი პირის მხოლობითი რიცხვით - „მე“- ათი გერმანული სტატიიდან გვხვდება ხუთში, ხოლო ქართულ სამეცნიერო ტექსტებიდან არცერთში. რაც შეეხება „ჩვენ“ კონსტრუქციას, მისი გამოყენების მაჩვენებლი ქართულ ტექსტებში უფრო მაღალია, ვიდრე გერმანულ ტექსტებში.

კვლევის შედეგად გამოყენებული ემპირიული მასალა და მისი ანალიზი იძლევა საფუძველს გარკვეულ შედეგებამდე მივიდეთ, კერძოდ: შეგვიძლია ვთქვათ, რომ გერმანული და ქართული დარგობრივი ტექსტების შესავალის სტრუქტურის შედარება გვიჩვენებს, რომ კვლევის საგანი და ნაშრომის მიზანი შესავლის ყველაზე მნიშვნელოვანი შინაარსობრივი კომპონენტებია, რადგან ისინი თანაბარი რაოდენობით გვხვდება ორივე ენის თითქმის ყველა ტექსტში. მუშაობის მეთოდს და მონაცემებს, როგორც ჩანს, გერმანულ ტექსტებში მეტი წონა და ღირებულება აქვს. ტექნიკური ტერმინების განმარტებები და ტექსტის სტრუქტურის მიმოხილვა ორივე ენაში ემატება მხოლოდ მაშინ, თუ ამას თემატიკა მოითხოვს. კვლევის საკითხები ნაკლებად მნიშვნელოვანი ჩანს, რადგან ისინი გვხვდება ოცი ტექსტიდან მხოლოდ ოთხში.

ყველა ტექსტის დასკვნით ნაწილში ნაჩვენებია საკუთარი შედეგების შეჯამება. რაც შეეხება დისკუსიას, ქართულ ტექსტებში, ფაქტობრივად, არ არის წარმოდგენილი, თუმცა გერმანული მხარისთვის, როგორც აღმოჩნდა, ის მნიშვნელოვანი კომპონენტია.

ღია კითხვები არც თუ ისე ხშირია, ეს კომპონენტი ოცი ტექსტიდან მხოლოდ ოთხში ჩანს, ხოლო სამომავლო კვლევის მითითებები მხოლოდ ქართულ ტექსტებში გხვდება.

ტექსტის გარე ფორმატი ორივე ენაზე თითქმის ერთნაირია. ქართულ ტექსტებში ჰუმანიტარული მეცნიერებებიდან არ გვხვდება სქელი ასოები და ნუმერაციები, თუმცა, ეკონომიკის სფეროს ტექსტებში არის სქელი ასოები და ტექსტის ნაწილების დასათაურება, როგორიცაა შესავალი, მიზანი, მეთოდი, შედეგები და ა.შ.

ატასოის მიერ შერჩეულ გერმანულ ტექსტებში სათაურები დანომრილია და დაბეჭდილია სქელი ასოებით, მაგრამ ქვესათაურები, როგორიცაა მიზანი, მეთოდი,

დასკვნა ან დისკუსია მათში, ფაქტობრივად, არ გვხვდება. ორ გერმანულ ტექსტში ტექსტის ნაწილებიც არაა დასათაურებული.

ანალიზის შედეგებზე დაყრდნობით შეიძლება ითქვას, რომ სამეცნიერო ტექსტების სტრუქტურისა და ფორმატის მახასიათებლები ორივე ენაში არის როგორც მსგავსი, ასევე განსხვავებული, თუმცა ობიექტურობა ითხოვს ითქვას, რომ ამ შედეგების განზოგადება შეუძლებელია, რადგან კვლევა ეყრდნობა მხოლოდ ოც სტატიას, რომლებიც დაწერილია კონკრეტულ ენაზე და გამოქვეყნებულია გარკვეული დროის განმავლობაში. მაგრამ უდავოა ორივე ენაში ტექსტების სტრუქტურის სტანდარტიზაციის უმნიშვნელოვანესი ტენდენცია, რომელიც სამეცნიერო კომუნიკაციის ხელშეწყობას ემსახურება, ზრდის სამეცნიერო შედეგების არეალს, აღვივებს მეცნიერებისადმი ნდობას და ინტერესს და ხელს უწყობს პრობლების გადაჭრის გზების შემუშავებას და კვლევის სფეროში ახალი მოვლენების იდენტიფიცირებას.

ლიტერატურა:

ეკო უ., - როგორ დავწეროთ საკვალიფიკაციო ნაშრომი. მთარგმნ. სალომე კენჭოშვილი. გამომცემლობა „არეტე“. თბილისი. 2014. 282 გვ.

თურაბიანი, ქეით ლ. - სახელმძღვანელო რეფერატების, თეზისების და დისერტაციების ავტორებისათვის. „ჩიკაგოს სტილი“ სტუდენტისა და მკვლევრებისათვის. მთარგმნ. ანა ადამია და მარინე თავყელიშვილი. შ.პ.ს ჩიკაგოს უნივერსიტეტი გამომცემლობა. ქ. ჩიკაგო. 2007. 618 გვ.

ქავთარაძე თ. ქასრაშვილი ნ. და სხვა - აკადემიური მუშაობის საფუძვლები: პრაქტიკული სახელმძღვანელო სტუდენტებისთვის, აკადემიური წერის ცენტრი. ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის გამომცემლობა. თბილისი. 2018. 225 გვ.

Atasoy, Irem: Wissenschaftstexte im Vergleich: Eine kontrastive Analyse deutscher und türkischer Fachtexte im Bereich der Medienwissenschaft. Lingwistyka Stosowana 18: 3/2016, 13–23, <http://alp.uw.edu.pl/tomy/lingwistyka-stosowana-18-3-2016/> (abgerufen am 20.04.2021).

Krieg-Holz, Ulrike / Bülow, Lars (2016): Linguistische Stil- und Textanalyse. Eine Einführung. Narr Verlag, Tübingen 2016.

Krause,et.al (2000), zitiert bei Holz, Ulrike Krieg; Bülow Lars: Linguistische Stil- und Textanalyse. Eine Einführung. Tübingen: Narr Verlag 2016

Hagenhoff, Svenja; Seidenfaden, Lutz; Ortelbach, Björn; Schumann, Matthias (2007): Neue Formen der Wissenschaftskommunikation. Eine Fallstudienuntersuchung Göttinger Schriften zur Internetforschung. Band 4. Göttingen: Universitätsverlag 2007, S. 8.

Semenova, Elena; Stricker, Martin (2007): Eine Ontologie der Wissenschaftsdisziplinen. Entwicklung eines Instrumentariums für die Wissenskommunikation. In Rafael Ball (Hg.): Wissenschaftskommunikation in Lehre und Forschung. Jülich: Zentralbibliothek Verlag 2007, S. 62.

Guranda Gobiani, Miranda Gobiani

Akaki Tsereteli state University, Kutaisi University

Structure and Form of German and Georgian Scientific Texts in the Intercultural Context

Abstract

In academic life, the ability to create text is central. Text is the main means of communication that preserves certain cultural codes. The existence of communication problems among scientists in various fields has increased interest in the intercultural context of scientific communication. In this paper, science is discussed as a communication process and in the influence of the cultural phenomenon on the visual form or structure of scientific texts is shown. Text linguistics methods and in-text macrostructure, its structure are used in the research process. Science is generally a communication process. Scientific texts are the most important part of scientific communication. They provide us with industry knowledge and help to establish and strengthen the academic and research relationships of a certain segment of the scientific community. Formal scientific communication has a special significance in terms of popularization of science and development and access of scientific base. The influence of discourse and social-cultural factors on scientific communication, as well as on other types of communication, is very strong, which complicates the question of the existence of a common language among scholars of different cultures.

In the article, on the example of analyses of 10 German scientific texts by Irem Atasoy [Atasoy, 2016], which are published in different periodicals at different times, 10 Georgian scientific texts are discussed.

Based on the results of the research published in the paper, it can be said that the characteristics of the structure and format of scientific texts in both languages are similar and different, although objectivity requires that these results can not be generalized, because the research is based on only twenty articles written in a specific language. In the section. But there is no doubt that the most important trend in standardizing the structure of texts in both languages is to promote scientific communication, increase the area of scientific results, arouse trust and interest in science, and help develop problem-solving and identify new developments in research.

რეცენზენტი: პროფესორი ცისანა მოდებაძე